

Posthoorn, de ex-voerman, viel niet in de termen voor bezoeken; voor een jonge juffrouw, die bij mej. La Crooy ter schole ging, kon hij geen goed gezelschap geacht worden. Alleen op haar oom Cornelis den Danser en haar tante Baertje den Danser, getrouwd met Adriaen van der Vaert, moest Agatha's hoop gevestigd zijn.

Meenden voogden en weesmeesters evenwel op die wijze de gemoedsrust van hun pupil te bevorderen en zichzelf verdere onaangenaamheden te besparen, dan hebben zij zich deerlijk misrekend.

Een boog kan niet altijd gespannen zijn en een dergelijk toezicht was op den duur niet vol te houden. De vijftienjarige had toch eigenlijk slechts een passieve rol gespeeld in deze liefdeshistorie en nu werd zij daarvoor waarlijk al te zwaar gestraft. Zoo'n jong ding mocht toch ook wel eens een verzetje hebben en een onschuldig bezoek bij ordentelijke menschen zou haar immers geen kwaad doen. Zoo dacht waarschijnlijk tante Baertje er over en zij bracht dus op een wandeling haar nichtje wel eens bij de familie Swanenburgh, die op den hoek van de Hoogstraat Z.Z. naast den rosmolen bij de Oostpoort (prot. n°. 136) een herberg hield en een stalhouderij. Was Jacobus Willemsz. Swanenburgh niet haar voogd geweest, totdat hij in Aug. 1689 was komen te overlijden? En zijn vrouw Meynsge Cornelis den Oude of Samson was immers een dochter van Lyntge Jacobs. Posthoorn ¹⁾, een zuster van Agatha's grootmoeder! Daar had het kind meteen omgang voor haar leeftijd, want er waren zes kinderen n.l. twee zoons, Willem en Cornelis, van 21 en 19 jaar en vier jongere dochters. Moeder Meynsge had medelijden met het ouderlooze kind, dat zoo alleen op de wereld stond en verwel-

1) Zij was eerst gehuwd geweest met Cornelis Maertensz. Samson, later met Gerrit Ridders Muys. In het huis De Samson, Hoogstraat Z.Z., hoek Oude Kerkstraat W.Z., was een bakkerij gevestigd.